

1. Zbyl noci proužek tenký a stárnem, hochu, s ním,
tak dolej naše sklenky a vzpomeň zlatých dní,
kdy rozlétly se zprávy, co zvedly celý Jih,
a řeknu rád: byls' kamarád v těch dobách bouřlivých.
2. Jak v novém Eldoradu se všichni viděli,
těm smyslům plným hladu dny zvolna mójely,
muž v sebe zadumaný se rázem rozvířil
a celý rok ten lidský tok jen k západu se lil.
3. Kol hrubých stezek v buši zněl halas výčepů,
kam jezdcí s drsnou duší se táhli poslepu,
tu přišlo vzpomínání a zazněl náhle zpěv,
zněl z plných plic, snad ještě víc, a rudě žhnula krev.
4. Když campy ještě spaly a dým jen slabě táh',
tu zazněl dusot z dále, kde strměl horský svah,
šest koní rozpěněných zář lamp a prudký cval,
to Cobb a spol. se mihnul kol a s poštou pádil dál.
5. Ty barvy zlatých polí a krása časů rán,
ten obraz v očích bolí a nebyl malován,
muž s klouboukem a struhou snad vyšel z rytiny
a mnohý šat se může zdát být z dávné ciziny.
6. Zní rány od mýtiny, kde padá další kmen
a zvoní kovadliny, vzduch sténá rozechvěn,
a rumpál v čepech skřípe a hlučí robota,
tam v údolí se nad poli směs vlajek třepotá.
7. Když nesmálo se štěstí, tak šlo se o kus dál,
muž jenom sevřel pěsti a s osudem se rval,
lví srdce měli muži, co stvořili nám zem,
a zlatý Jih už zůstal v nich a stal se domovem.
8. Už přešla zlatá sláva a spadla opona,
zas v campech roste tráva a div se nekoná,
je konec dobrodružství a zestřízlivěl zrak
a mocný buš je spoután už a přijel první vlak.